

Þess skal þá fyrst getið, að úr málinu um reikning á brennivinsgjaldinu af brennivíni því, er flutt var til Íslands með skipinu Draxholm, er skorið með brjefi ráðgjafans til landshöfðingjans yfir Íslandi frá 26. f. m., er þessu brjefi fylgir ágríp af, og að það er mis- skilningur, er þjer haldið, að ekki sje keypt sjóleidarbrjef handa Arcturus, og á því grein sú í tilskipun 26. febr. 1872, er þjer vitnið í, ekki við í þessu efni. Í annan stað skal eigi undanfellt að tjá yður þjónustusamlega, að ráðgjafinn á ekki með að gjöra neina undantekningu undan reglu þeirri, er sett er í fjrtjødum lögum, og er því eigi fær um að gjöra neitt í tjeðu efni.

113
10. júní.

— *Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til kaupmannanna P. C. Knudtzon & Sön í Kaupmannahöfn um vínfanga- og tóbakstoll.* — Í 2 brjefum til ráðgjafans, dags. 11. þ. m., hafið þjer enn að nýju borið yður upp undan því, að tollur af áfengum drykkjum með skipinu Draxholm og póstgufuskipinu Arcturus, er skilríki voru sýnd fyrir í Reykjavík, en ölföngin affermd í Hafnarfirði, hafi verið reiknaður eptir lögnum frá 11. febr þ. á. í stað tilsk. 26. febr. 1872.

114
23. ágúst.

Brjef þessi eru rituð með svo löguðum blæ, að ráðgjafinn hefir verið í vafa um, hvort rjett væri að svara þeim. Auk þess eru að efninu til ekki fram komnar neinar skýringar, er geti leitt að annari niðurstöðu, en ráðgjafinn hefir komizt að áður. Ráðgjafanum virðist því óþarfi að fara lengra út í það, sem í tjeðum brjefum stendur, en þykir þó rjettast að svara einu atriði, er yður virðist þykja mjög mikið í varið.

Þjer hafið sem sje haldið stöðugt fram þeirri kröfu, að fyrirmælum 4. greinar í tilsk. 26. febr. 1872 sje beitt við póstgufuskipið, en ekki fyrirmælum 2. greinar í sömu tilskipun, og hafið máli yðar til sönnunar bent á aðferð þá, sem höfð hafi verið við Díönu bæði að undanfögnu og einkum þetta ár. En yður getur ekki verið ókunnugt um, að þjer hafið sjálfir ávallt greitt tollinn af áfengum drykkjum þeim, er hafa átt að fara til verzlunar yðar í Hafnarfirði, og flutt hafa verið til landsins með póstgufuskipinu, í R e y k j a v í k, af því að þar hafa í raun og veru fyrst verið sýnd skilríki fyrir gufuskipinu að undanfögnu, enda fer því svo fjarri, að 4. gr. tilsk. 26. febr. 1872 hafi verið talin eiga við um Díönu, er hún kom til Seyðisfjarðar í júnimánuði síðastliðnum, að sýslumaðurinn þar heimtaði þvert á móti af gufuskipformanninum gjald af öllum tollskyldum vörum í skipinu, samkvæmt fyrirmælum 2. greinar í tjeðri tilskipun. En skipstjóri kvaðst eigi geta greitt gjaldið, og sá sýslumaðurinn sjer þá eigi annað fært, til þess að stöðva ekki póstgufuskipið, en að heimta aðeins gjald af þeim vörum, sem áttu að fara til Seyðisfjarðar.

Það leiðir af sjálfu sjer, að eptir því sem að framan er sagt, finnst ráðgjafanum alls engia ástæða til að breyta úrskurðum þeim, er áður hafa lagðir verið á málið.

— *Umboðsskrá konungs handa ritara við landshöfðingjaembættið, Jóni Jónssyni, til að gegna störfum þeim viðvíkjandi fjárkláðasýkinni, sem hvila á lögreglustjórum á Íslandi.*

115
26. sept.

CHRISTIAN HINN NÍUNDI af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gotna, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stór- mæri, Þjóðmerski, Láenborg og Aldinborg.

Vita skalt þú, Jón Jónsson, ritari við landshöfðingjaembættið á Voru landi Íslandi, að með því að fyrir Oss hefir flutt verið, að enn sje eigi fengin vissa um, að kláðasýki þeirri á

115 sauðfje, er lengi og einkum árið sem leið hefir gengið í ýmsum hjeruðum í suðurum-
 26. sept. dæminu á tjeðu Voru landi Íslandi, sje að fullu útrýmt, og að, ef nauðsynlegt yrði að
 gjöra frekari ráðstafanir frá hálfu valdstjórnarinnar gegn sýkinni, muni hagkvæmt, að þeim
 yrði alstaðar framfylgt með samskonar aðferð og jafnframt með meira fylgi, en hinir reglulegu
 lögreglustjórar munu fá við komið, sakir annara starfa þeirra; þá er það allrahæztur vilji
 Vor og boð, að þú búist til að takast þetta hlutverk á hendu, þannig að þjer veitist vald
 til að gegna fyrst um sinn á sjálfs þin ábyrgð öllum þeim störfum, bæði dómarastörfum,
 framkvæmdarstörfum og fógætastörfum, snertandi fjárkláðasýkina, bæði í þeim hjeruðum
 suðurumdæmisins, er sýkinnar hefir vart orðið að undanfögnu og hvar annarstaðar á Ís-
 landi, er kláði kann að koma upp eptirleiðis, sem ella mundu liggja á lögreglustjórum
 þeim, er skipaðir eru í hlutaðeigandi hjeruð.

Með því verður Vor vilji. Felandi þig guði.

Ritað í hinum konunglega aðsetursstað Vorum.

Kaupmannahöfn, hinn 26. september 1876.

Eptir allramildustu boði Hans Hátignar konungsins.

J. Nellemann.

(L. S.)

F. Vestergaard.

Reglugjörð

um brunamál í Reykjavík.

1. gr.

Í brunamálanefndinni er lögreglustjóri bæjarins, fyrirlíði slökkviliðsins og 3 menn, er
 bæjarstjórnin kys til þess úr sínum flokki. Lögreglustjóri er formaðnr nefndarinnar. Hin-
 ir kosnu nefndarmenn fara frá 3. hvert ár að afloknum venjulegum bæjarfulltrúa kosning-
 um, og má þá endurkjósa. Fáir hinir kosnu menn forföll að gegna starfa sínum, kys bæj-
 arstjórnin aðra í þeirra stað, ef þurfa þykir.

2. gr.

Brunamálanefndin sjer um framkvæmd og eptirlit á öllu því, sem fyrir er skipað í
 lögum 15. október 1875, og sem nákvæmar er ákveðið í þessari reglugjörð, að því leyti
 sem slíkt ekki ber beinlínis undir lögreglustjóra bæjarins eða slökkviliðsstjóra.

3. gr.

Á götum, stakkstæðum, torgum eða annarstaðar á almanna færi eða milli húsa eða í
 gördum má eigi setja lausar eldstór eða hlóðir til þess að elda í, bræða lýsi eða tól, eða
 aðra eldnæma hluti, nema leyfi sje til þess veitt í hvert skipti fyrir sig af lögreglustjóra
 og slökkviliðsstjóra, og tiltaka þeir þá allar þær varúðarreglur, er við þarf, svo sem hvern-
 ig hlóðir sjeu hafðar, ef ekki er því lengra frá húsum, að ekki sje brennt öðru en kol-
 um eða «kokes», svo og að ávallt sjeu menn við eldinn. Milli húsa eða úti við má ekki
 bera eld nema í lokuðum járnkössum.

4. gr.

Um hreinsun á reykháfum skal að öllu leyti farið eptir því, sem mælt er fyrir í 5. gr.
 laga 15. október 1875 og reglum þeim, er um það eru settar af bæjarstjórninni.

5. gr.

Eldivið, steinkol, mó og annað eldsneyti og eldfima hluti má ekki hafa úti nálægt
 húsum, nema leyfi brunamálanefndarinnar sje til þess fengið. Sjerstaklega er bannað að